

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

3.3.2010

B7-0146/2010

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie wdrożenia zaleceń Goldstone'a dotyczących Izraela/Palestyny

Kyriacos Triantaphyllides, Patrick Le Hyaric, Bairbre de Brún, Willy Meyer, Ilda Figueiredo

w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

RE\807342PL.doc

PE433.007v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0146/2010

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wdrożenia raportu Goldstone'a

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając IV konwencję genewską o ochronie osób cywilnych podczas wojny z 1949 r.,
- uwzględniając rezolucję ONZ nr 1860/2009,
- uwzględniając decyzję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości dotyczącą opinii doradczej w sprawie konsekwencji prawnych zbudowania muru na okupowanym terytorium Palestyny;
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu,
- uwzględniając raport misji rozpoznawczej ONZ w sprawie konfliktu w Strefie Gazy, pod kierownictwem sędziego Richarda Goldstone'a, z dnia 15 września 2009 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
 - A. mając na uwadze, że Izrael okupuje terytoria Palestyny od 1967 r.; mając na uwadze, że zgodnie z IV konwencją genewską Izrael jest odpowiedzialny za ochronę humanitarną całej ludności cywilnej znajdującej się na okupowanych przezeń terytoriach,
 - B. mając na uwadze, że państwo Izrael jest zobowiązane do zaprzestania naruszania prawa międzynarodowego (na mocy decyzji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości),
 - C. mając na uwadze, że w izraelskich więzieniach przetrzymywanych jest ponad 8 000 Palestyńczyków,
 - D. mając na uwadze, że Izrael prowadzi politykę siłowego usuwania Palestyńczyków ze Wschodniej Jerozolimy poprzez nadmierne przeszkody administracyjne, codzienne niedogodności, odcinanie dopływu wody i ciągłe burzenie ich domów,
 - E. mając na uwadze, że Izrael w dalszym ciągu prowadzi politykę kolonizacji terytoriów palestyńskich przez ustawiczne budowanie nowych osiedli i rozbudowywanie już istniejących, grabiąc ziemię palestyńską i dążąc de facto do demograficznej zmiany populacji,
 - F. mając na uwadze, że Izrael nie zaprzestał budowania muru, blokując w ten sposób

terytoria palestyńskie, doprowadzając do powstawania enklaw i nowych okoliczności,

- G. mając na uwadze, że w ten sposób Izrael nieprzerwanie łamie prawo międzynarodowe, co potwierdza Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości; zgodnie z opinią doradczą w sprawie muru Izrael „jest zobowiązany do natychmiastowego zaprzestania prac przy budowie muru, który powstaje na okupowanym terytorium Palestyny, w tym we Wschodniej Jerozolimie i wokół niej, do natychmiastowego rozebrania powstałej tam konstrukcji oraz do natychmiastowego uchylenia lub uznania za bezskuteczne wszelkich aktów legislacyjnych i wykonawczych z tym związanych”; mając na uwadze, że Izrael wciąż prowadzi politykę blokad i posterunków kontrolnych w okupowanej Palestynie w celu utrudnienia Palestyńczykom swobodnego przepływu i dostępu, co ma znaczący ujemny wpływ na ich życie codzienne i zagraża ich egzystencji,
- H. mając na uwadze, że 27 grudnia 2008 r. Izrael rozpoczął zakrojoną na szeroką skalę ofensywę wojskową skierowaną przeciwko ludności palestyńskiej w Strefie Gazy, która trwała do 18 stycznia 2009 r. i której celem była także ludność cywilna i fragmenty infrastruktury cywilnej; mając na uwadze, że nie był to pierwszy raz, kiedy Izrael dopuścił się naruszenia międzynarodowego prawa praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przeciwko ludności palestyńskiej,
- I. mając na uwadze, że podczas tej ofensywy wojskowej życie straciło ponad 1 400 Palestyńczyków, głównie cywili, w tym wiele kobiet i dzieci, oraz 13 Izraelczyków, a tysiące Palestyńczyków zostało rannych; mając na uwadze, że w trakcie izraelskiej ofensywy wojskowej tysiące domów, szkół, szpitali, budynków komunalnych, dróg i elementów podstawowej infrastruktury stało się celem ataku i zostało zniszczonych; mając na uwadze, że w tym samym czasie życie straciło czterech Izraelczyków, a setki odniosły rany w wyniku ataków raketowych i moździerzowych przeprowadzanych ze Strefy Gazy w kierunku południowego Izraela,
- J. mając na uwadze, że naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego wobec izraelskich i palestyńskich cywilów dopuszczał się również Hamas i inne ugrupowania,
- K. mając na uwadze, że istnieją dowody, że Izrael świadomie atakował ludność cywilną, stosując broń i amunicję, która powinna być zakazana, taką jak biały fosfor, powodującą liczne ofiary i szczególne obrażenia,
- L. mając na uwadze, że wskutek wojny w Strefie Gazy i zarzutów popełnienia poważnych zbrodni przeciwko ludności cywilnej przewodniczący Rady Praw Człowieka powołał w kwietniu 2009 r. misję rozpoznawczą ONZ, upoważniając ją do „zbadaania wszelkich naruszeń międzynarodowego prawa praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, jakie mogły zostać popełnione w dowolnym czasie w kontekście operacji wojskowych prowadzonych w Strefie Gazy w okresie od 27 grudnia 2008 r. do 18 stycznia 2009 r., niezależnie od tego, czy miały one miejsce przed tym okresem, po nim, czy też w jego trakcie”,

- M. mając na uwadze, że w dniu 29 września 2009 r. szef misji rozpoznawczej ONZ ds. konfliktu w Strefie Gazy, sędzia Richard Goldstone, przedstawił Radzie Praw Człowieka raport z misji, w którym stwierdzono, że Izrael dopuścił się naruszeń międzynarodowego prawa praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz nie spełnił swoich zobowiązań wynikających z czwartej konwencji genewskiej, a naruszenia te są równoznaczne ze zbrodniami, które powinny zostać zbadane przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym,
- N. mając na uwadze, że Izrael odmówił współpracy z misją rozpoznawczą i w ostry sposób odrzucił raport; mając na uwadze, że władze palestyńskie powołały wewnętrzną palestyńską komisję śledczą,
- O. mając na uwadze, że w uwagach końcowych raportu z misji rozpoznawczej w art. 1876 stwierdzono, że „wykonując swój mandat, misja miała wzgląd wyłącznie na powszechne prawo międzynarodowe, międzynarodowe prawo praw człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne, a także na obowiązki, jakie prawo to nakłada na państwa, podmioty niebędące państwami oraz, przede wszystkim, prawa i obowiązki, jakie prawo to przyznaje jednostkom. Nie oznacza to w żaden sposób zrównywania pozycji Izraela jako okupanta z pozycją okupowanej ludności palestyńskiej lub reprezentujących ją podmiotów. Różnice w odniesieniu do siły oraz zdolności zadawania szkód lub ochrony, w tym poprzez zapewnienie sprawiedliwości w sytuacji wystąpienia przemocy, są oczywiste, a jakiegokolwiek porównywanie nie jest ani możliwe, ani konieczne. Kwestią, która wymaga takiej samej uwagi i wysiłku jest jednak ochrona wszystkich ofiar zgodnie z prawem międzynarodowym”,
- P. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie UE reprezentowane w Radzie Praw Człowieka ONZ odrzuciły raport, a także rezolucję Rady Praw Człowieka,
- Q. mając na uwadze, że nie doszło do porozumienia w sprawie włączenia raportu do porządku obrad Zgromadzenia Ogólnego ONZ lub Rady Bezpieczeństwa ONZ,
- R. mając na uwadze, że blokada Strefy Gazy nadal trwa, paraliżując międzynarodowe próby niesienia pomocy przy odbudowie Gazy; mając na uwadze, że sytuacja humanitarna rok po wojnie przedstawia się katastrofalnie,
- S. mając na uwadze, że naród palestyński ma prawo do swobodnego określania własnego systemu politycznego i gospodarczego oraz do życia w pokoju, wolności i bezpieczeństwie we własnym państwie; mając na uwadze, że naród izraelski ma prawo do życia w pokoju i bezpieczeństwie; mając na uwadze, że oba narody mają prawo do sprawiedliwości zgodnie z prawem międzynarodowym,
1. z zadowoleniem przyjmuje raport misji rozpoznawczej ONZ w sprawie konfliktu w Strefie Gazy i wzywa do natychmiastowego przyjęcia jego ustaleń przez państwa członkowskie UE oraz do wdrożenia jego zaleceń; podkreśla, że te ustalenia i zalecenia mogą mieć znaczący wpływ na dążenia do zawarcia porozumienia pokojowego w oparciu o rozwiązanie polegające na współistnieniu dwóch państw; podkreśla, że rozliczenie zbrodni może przyczynić się do pokojowego rozwiązania konfliktu na Bliskim Wschodzie; wzywa UE, aby nie tolerowała uchylania się przez

Izrael od odpowiedzialności za zbrodnie popełnione na palestyńskiej ludności cywilnej;

2. domaga się zakończenia izraelskiej okupacji terytoriów palestyńskich (Zachodniego Brzegu Jordanu i Strefy Gazy);
3. potępia ataki na ludność cywilną bez względu na to, z której strony;
4. wzywa do uwolnienia wszystkich palestyńskich więźniów, przetrzymywanych obecnie bezprawnie w Izraelu;
5. potępia politykę rządu Izraela wobec ludności palestyńskiej;
6. potępia zbrodnie popełnione przez wojska izraelskie na ludności cywilnej w Strefie Gazy, zwłaszcza ataki na cywilów i zabijanie cywilów, karanie zbiorowe oraz stosowanie broni i materiałów, które powinny być zakazane;
7. potępia zniszczenie przez armię izraelską infrastruktury w Strefie Gazy, szczególnie tej związanej z produkcją i dostarczaniem żywności, zdrowiem i edukacją, a także blokady i zakaz swobodnego przemieszczania się, które doprowadziły do dalszego pogorszenia się sytuacji humanitarnej w Strefie Gazy;
8. wyraża ubolewanie z powodu izraelskiej odmowy współpracy z misją oraz odmowy powołania komisji śledczej; wzywa Izrael do pozytywnej odpowiedzi na niedawny apel Sekretarza Generalnego ONZ o wszczęcie poważnego dochodzenia; z zadowoleniem przyjmuje powołanie palestyńskiej komisji śledczej i czeka na wyniki jej prac;
9. wzywa Hamas do uwzględnienia odpowiednich wniosków z raportu Goldstone'a, spełnienia swoich zobowiązań i zaangażowania się w szeroki dialog polityczny;
10. podkreśla znaczenie osiągnięcia pojednania między Palestyńczykami oraz podkreśla w tym kontekście potrzebę stałego powiązania geograficznego między Strefą Gazy i Zachodnim Brzegiem Jordanu, a także ich pokojowego i trwałego zjednoczenia politycznego;
11. wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, aby poparły przedstawienie raportu na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ, a tym samym przed Międzynarodowemu Trybunałem Karnym, mając na celu oskarżenie sprawców zbrodni opisanych powyżej;
12. podkreśla, że polityka UE i inne działania międzynarodowe polegające na bezkarnym traktowaniu Izraela mimo naruszeń prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa humanitarnego nie zdała rezultatu; wzywa Radę, państwa członkowskie i Komisję, aby wreszcie wyciągnęły konieczne wnioski z tego faktu; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, aby poparły przedstawienie raportu na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ;
13. domaga się, aby nie rozszerzać umowy o stowarzyszeniu między UE a Izraelem,

biorąc pod uwagę naruszenia, jakich dopuścił się Izrael; potwierdza, że rozwój stosunków między UE i Izraelem musi być ściśle uzależniony od przestrzegania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego (zakończenia kryzysu humanitarnego w Strefie Gazy i na okupowanych terytoriach palestyńskich oraz rzeczywistego zaangażowania w kompleksowe porozumienie pokojowe);

14. wzywa państwa członkowskie do zaprzestania dostaw broni do Izraela;
15. jest zdania, że rozliczenie zbrodni może położyć kres zbrodniom popełnianym na ludności cywilnej;
16. potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz aktywnego wspierania wynegocjowanego, sprawiedliwego i pokojowego zakończenia konfliktu palestyńskiego w oparciu o rozwiązanie polegające na współistnieniu dwóch państw, utworzenia niepodległego, zdolnego do istnienia państwa palestyńskiego w granicach z roku 1967 ze stolicą we Wschodniej Jerozolimie oraz kompleksowej możliwości osiedlenia się wszystkich palestyńskich uchodźców na podstawie rezolucji ONZ nr 194;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, kwartetowi bliskowschodniemu, rządowi Izraela, Przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, Knesetowi oraz Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.